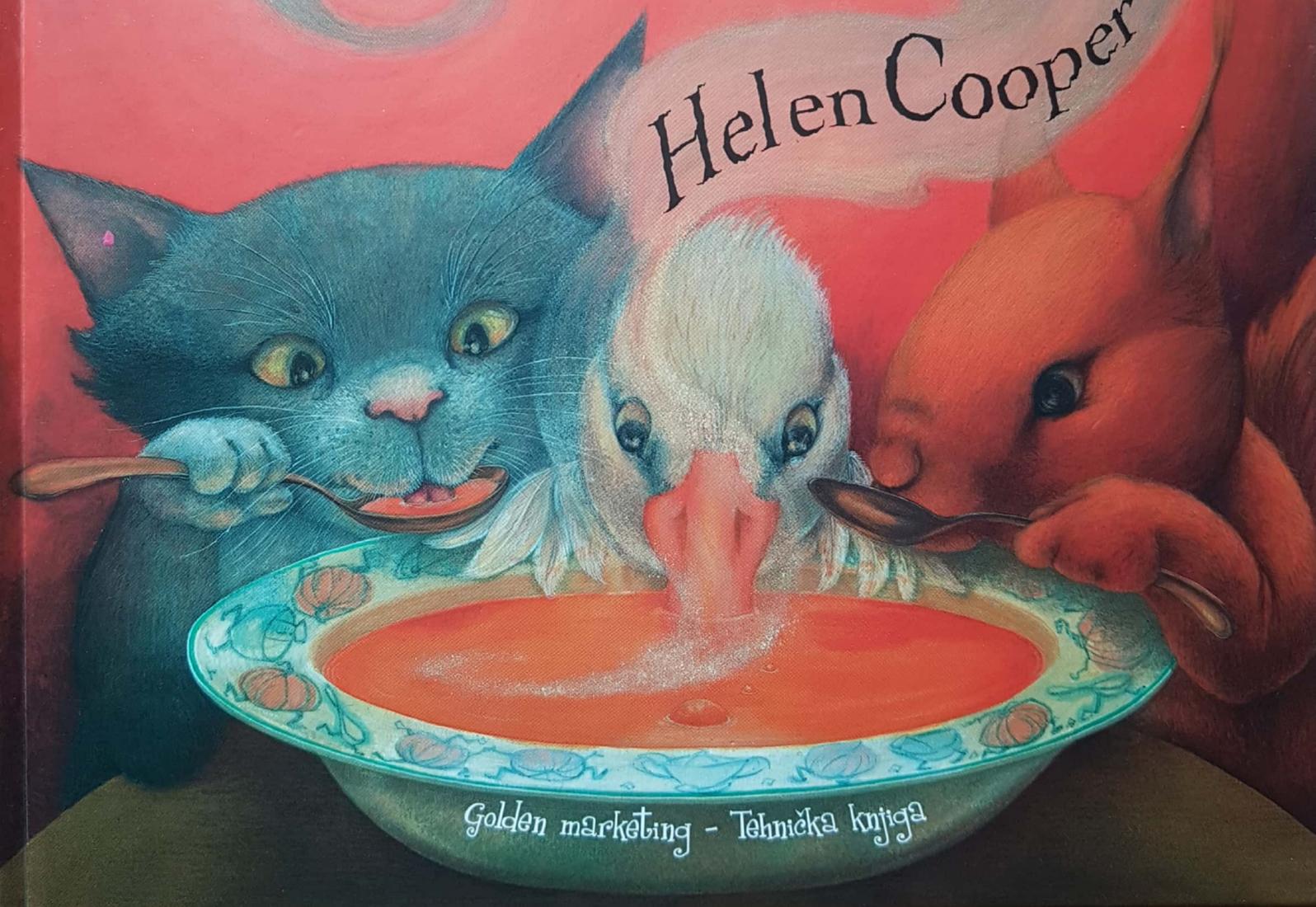

Juha od bundeve

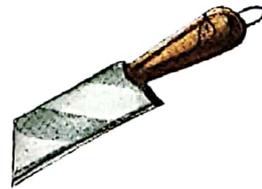
Helen Cooper

Golden marketing - Tehnička knjiga

Juha od bundeve

Copyright © hrvatskog izdanja, 2004.
Golden marketing – Tehnička knjiga, Zagreb.
Sva prava pridržana

Nakladnik:

Golden marketing – Tehnička knjiga,
Jurišićeva 10, Zagreb, tel./faks: 01/4810-820, 4810-821
e-mail: golden-marketing@zg.htnet.hr; www.golden-marketing.hr

Za nakladnika: Ana Maletić

Urednica: Nataša Maletić

Prevela: Sanja Lovrenčić

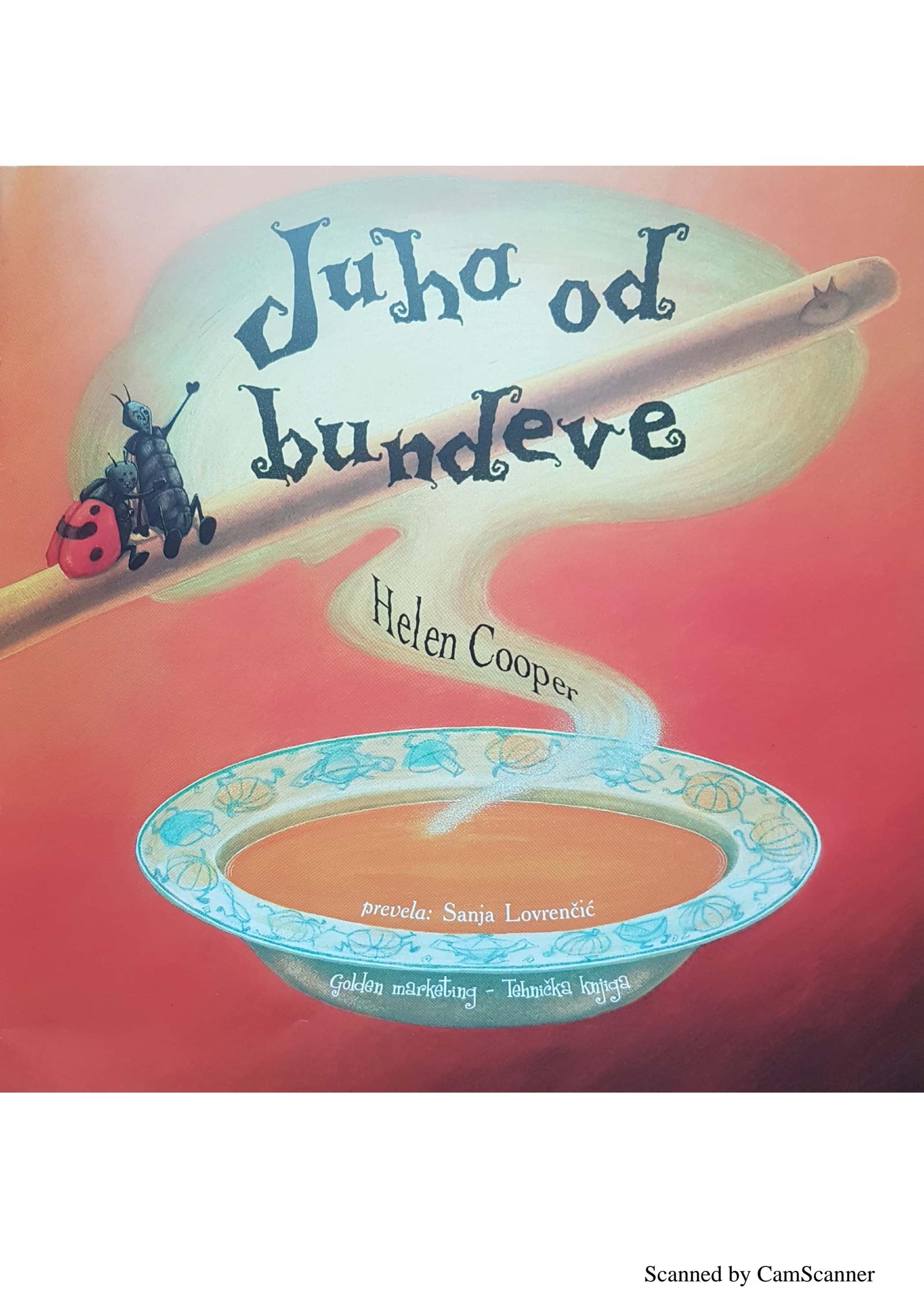
Lektura: Sanda Uzun-Ikić

Prijelom: Nenad B. Kunštek

Naslov izvornika: Helen Cooper, Pumpkin Soup,
Transworld Publishers Ltd, London, 1998.
Copyright © 1998 by Helen Cooper

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica – Zagreb
UDK 821.111-93-32=163.42
COOPER, Helen
Juha od bundeve / tekst i ilustracije Helen Cooper
; <prevela Sanja Lovrenčić>. – Zagreb : Golden mar-
keting – Tehnička knjiga, 2004. – (Biblioteka Žabica)
Prijevod djela: Pumpkin Soup.
ISBN 953-212-174-9
431216066

posvećeno
Jomaiju
i
Maxu

Juha od bundeve

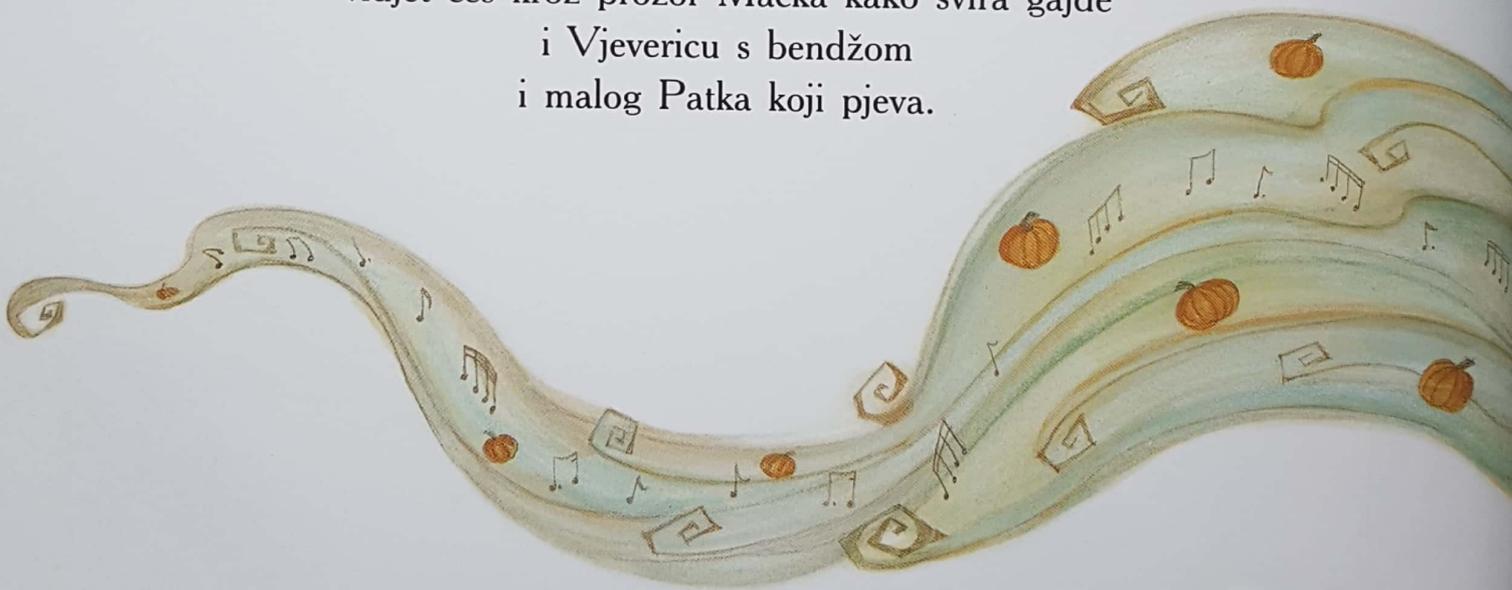
Helen Cooper

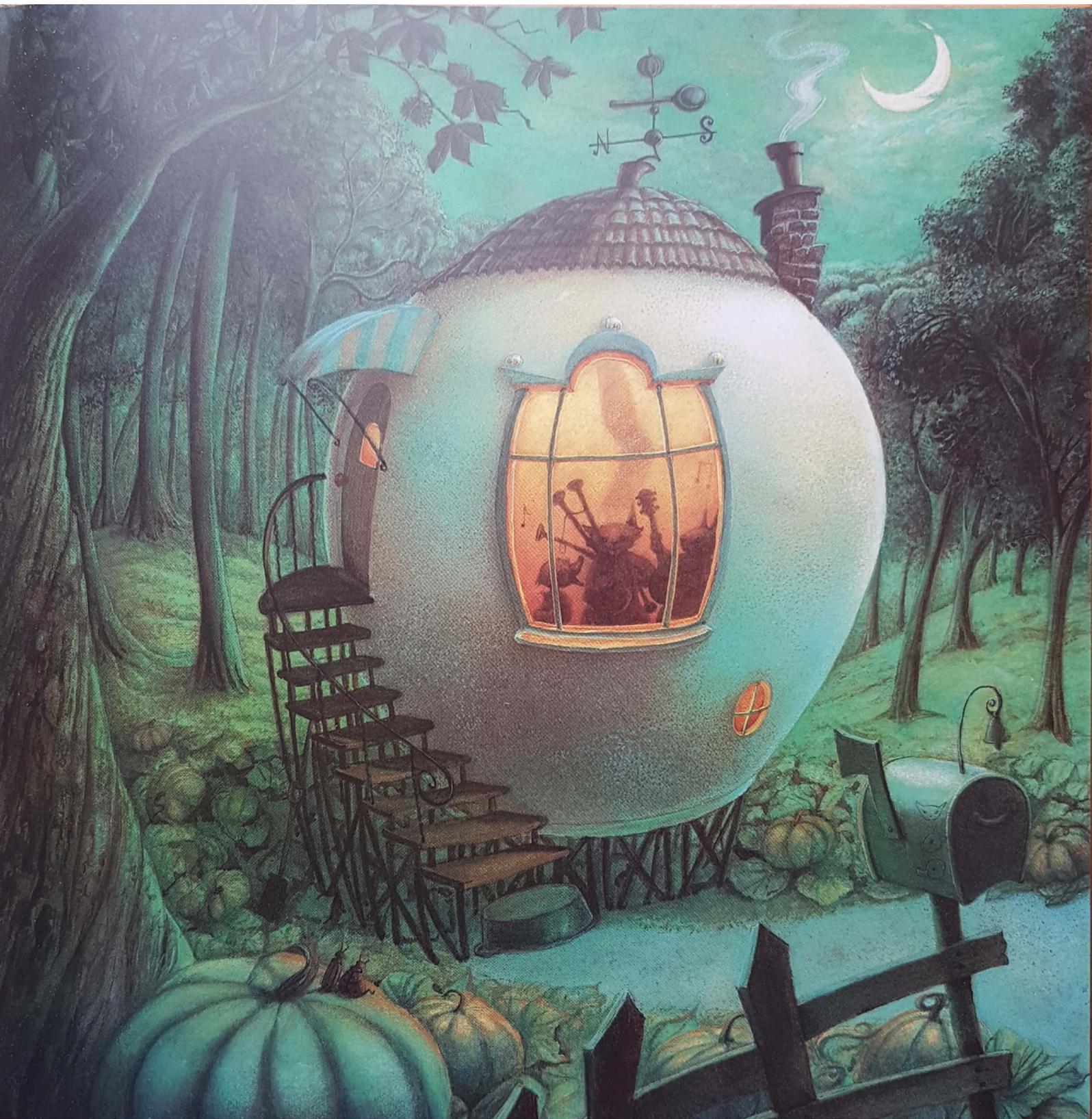
prevela: Sanja Lovrenčić

Golden marketing - Tehnička knjiga

♪

Duboko u šumi stoji stara bijela koliba
s bundevama u vrtu.
Osjeća se dobar miris juhe,
a uvečer,
ako imaš sreće,
vidjet ćeš kroz prozor Mačka kako svira gajde
i Vjevericu s bendžom
i malog Patka koji pjeva.

Juha od bundeve.
Najbolja na svijetu.

Jer Mačak je bundevu rezao,

Vjeverica je kuhačom miješala,

a Patak je iz lončića zgrabio malo soli i ubacio baš koliko treba.

Kad posrču juhu

i odsviraju pjesmu,

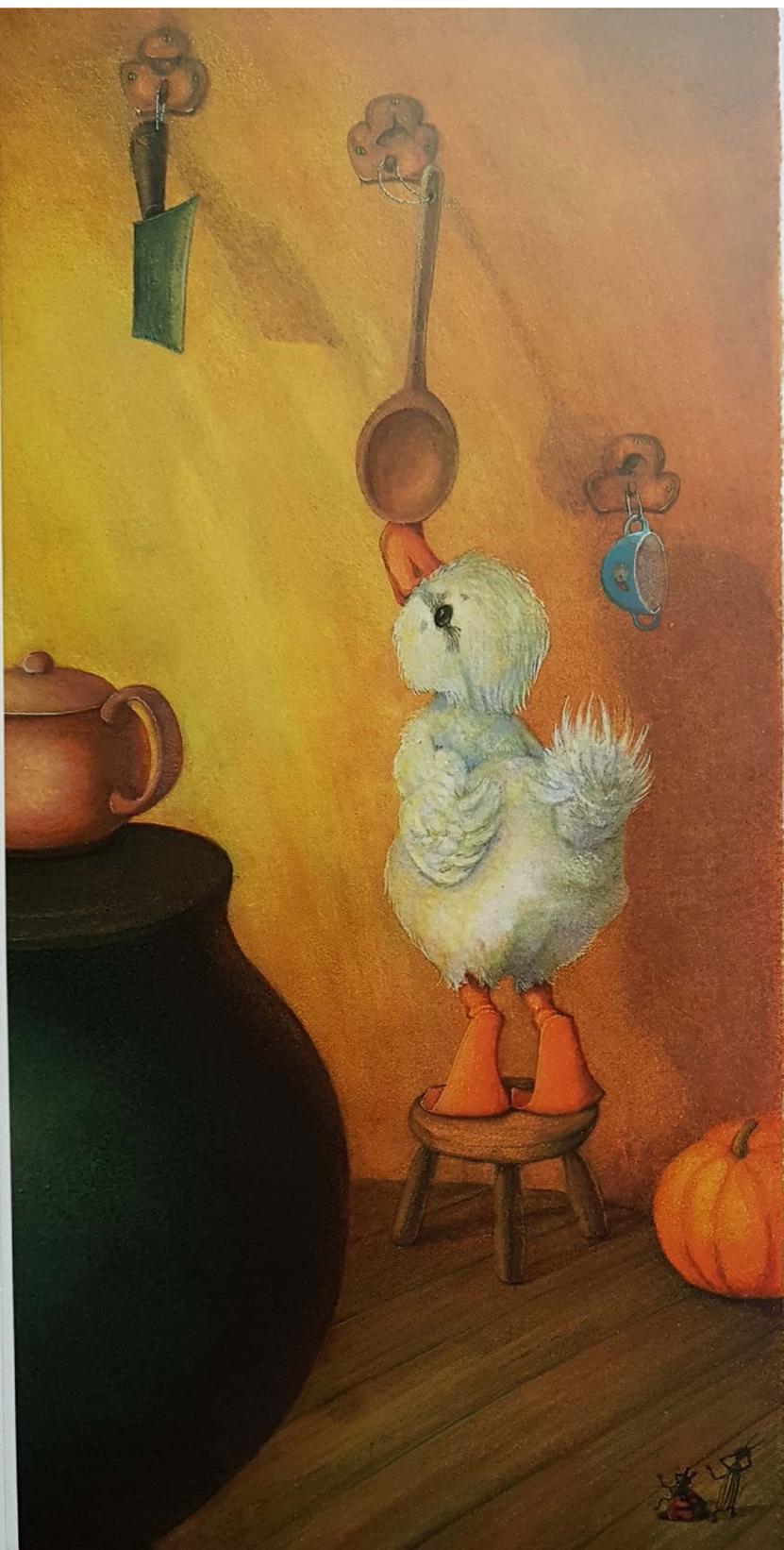

zavuku se u krevet, pod pokrivač što
ga je Mačak sašio od komadića tkanine,
Vjeverica ukasila vezom,
a Patak ispunio najmekšim perjem.

I tiho je i mirno u staroj, bijeloj kući.
Svatko ima svoj posao.
Svi su sretni.
Ili se bar tako čini ...

No jednoga se jutra Patak
probudio rano.
Odšuljao se u kuhinju
i nasmiješio Vjeveričinoj
posebnoj kuhači.
“Ne bi li to bilo zgodno”, promrmljao je,
“kad bih ja malo bio glavni kuhar?”

Privukao je stolac,
skočio na njega,
pa se istegnuo ...
sve dok kljunom nije uspio dodirnuti
vrh kuhače ...

KLOP! KLOP!

Doklopotala je na pod.

A onda se Patak odgegao
natrag u spavaonicu,
podigao uvis kuhaču
i rekao:

“Danas sam ja na redu za miješanje juhe.”

“**T**o je moje!” zacičala je Vjeverica.
“Miješanje je moj posao. Vрати to natrag!”

“Ti si premalen”, dočeka Mačak.
“Kuhat ćemo kao što kuhamo uvijek.”

No Patak je držao čvrsto ...
... sve dok Vjeverica nije povukla svom snagom ...
... i – ZUUUM! –
kuhača poleti zrakom
i udari Mačka u glavu.

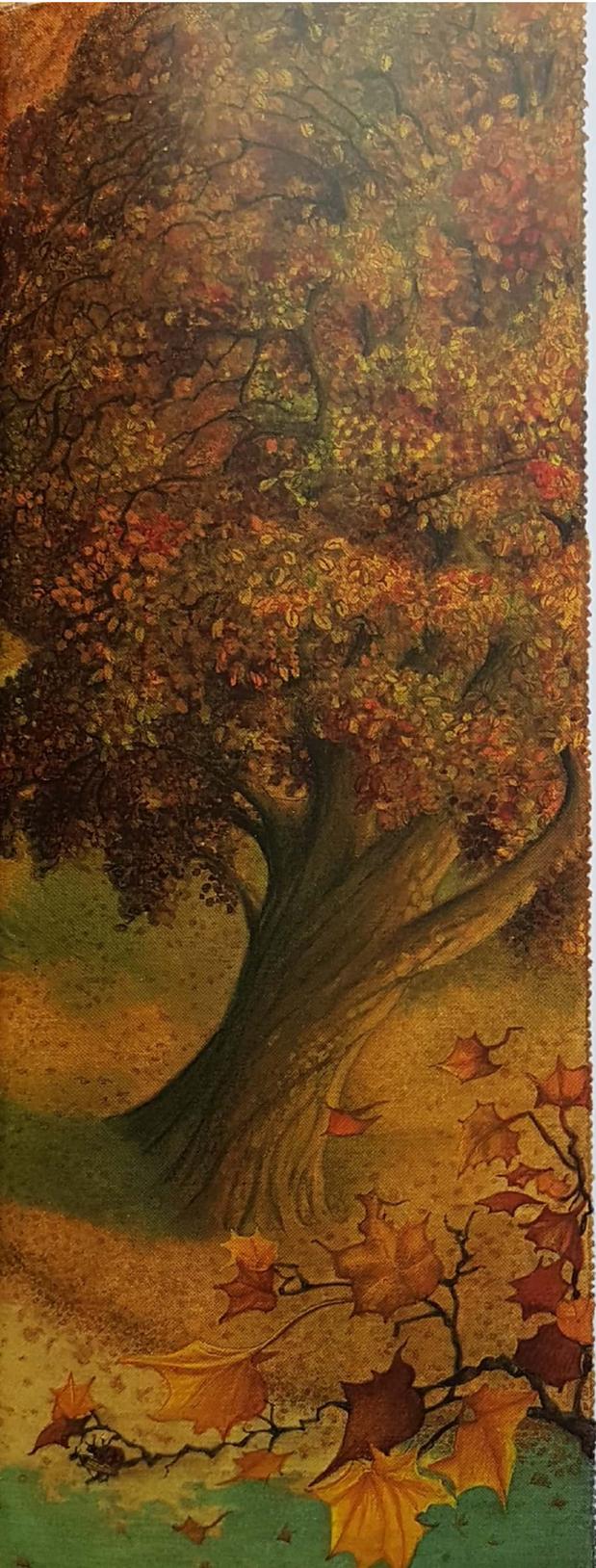

I nastade nevolja,
užasna zlovolja,
svađa,
tučnjava
i metež
u staroj bijeloj kolibi.

“Ja neću ostati ovdje”, plačno je viknuo Patak.
“Nikad mi ne date da vam pomažem.”

I uzeo je tačke,
stavio na glavu šešir
i odgegao se putem.

“Vratit ćeš se ti”, ljutio se Mačak,
“kad mi počistimo kuću.”
A Vjeverica je zamahnula kuhačom.
No, Patak se nije vratio.

Nije došao na doručak.

Nije došao čak
ni na ručak.

“Naći ću ja njega”, podsmjehnuo se Mačak.
“Sigurno se skriva negdje oko kuće.”

“Kladim se da je u gredici s bundevama.”

No, Patka tamo nije bilo.
Nigdje ga nisu mogli pronaći.

Pa su čekali.
Cijelo dugo poslijepodne.

Mačak je stražario na vratima,

Vjeverica hodala amo-tamo.

“Tome će Patku biti žao kad se vrati kući”, mrmljali su.

No Patak se nije vratio.

Čak ni kad je bilo vrijeme za juhu.

Juha nije bila ukusna
jer su u nju stavili previše soli.
A ionako nisu bili gladni.
Oboje su jecali nad večerom;
suze su im kapale u juhu
koja je od toga bila još slanija.

“Trebali smo ga pustiti da miješa juhu”,
šmrkala je Vjeverica.
“Samo je pokušavao pomoći”,
plakao je Mačak.
“Hajdemo van potražiti ga.”

Mačka i Vjevericu spopao je strah
kad su se uputili stazom
kroz mračnu, mračnu šumu.

Bojali su se za Patka, sasvim samog među svim tim stablima,
i lisicama,
i vukovima,
i vješticama,
i medvjedima.

No nisu ga mogli pronaći.

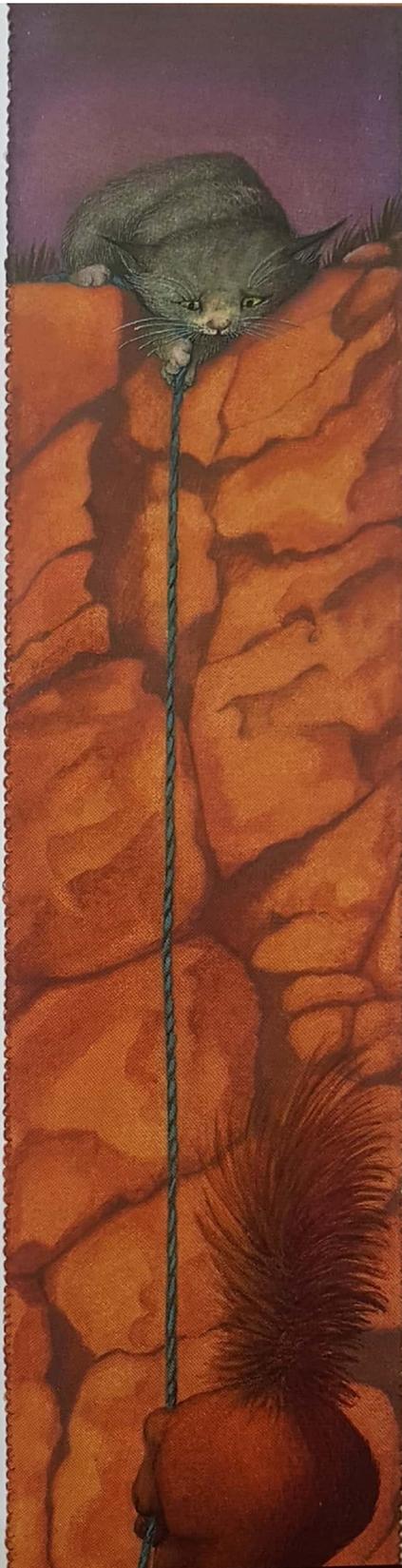

Išli su
sve dalje i dalje
i stigli do ruba
vrlo strme litice.

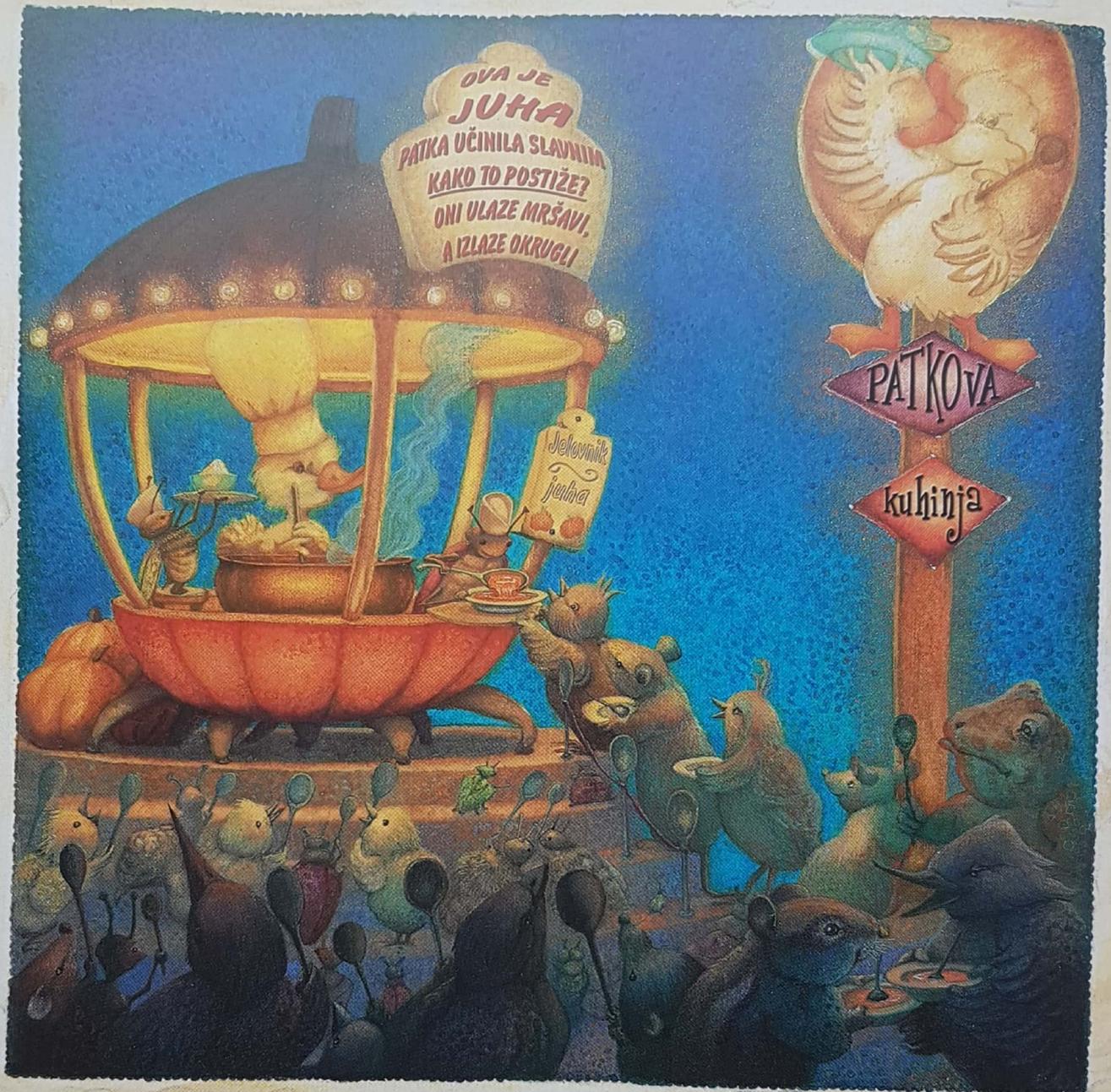

“Možda je pao dolje!”
jauknuo je Mačak.

“Ja ću ga spasiti!”
ciknu Vjeverica
i spusti se
po dugačkom nesigurnom
konopcu.
Tražila je i tražila,
sve je pretražila,
no Patka nigdje nije
uspjela naći.

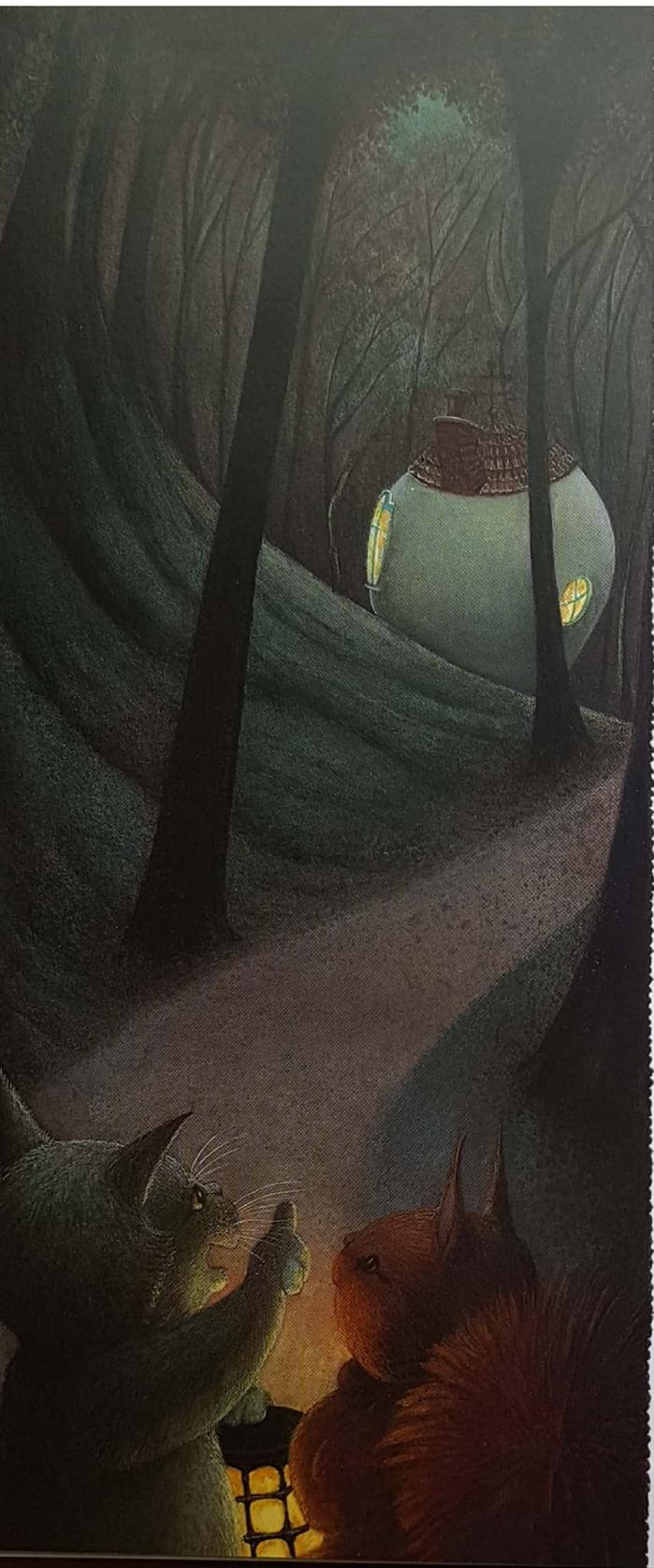

Onda je Mačak šapnuo tužnim, tihim glasom:
“Patak je možda našao neke bolje prijatelje.”
“Možda”, zacvili Vjeverica,
“prijatelje koji mu dopuštaju da pomaže.”

I što su više o tome razmišljali,
vraćajući se umorni kući,
to im se više činilo da su u pravu.

No kad su već gotovo stigli,
primijetiš svjetlo
u staroj bijeloj kolibi.

“To je Patak!” vrisnuše
i jurnuše kroz vrata.

A Patku je bilo tako drago što ih vidi!

Bio je jako gladan,
pa premda je bilo kasno,
odlučiše zajedno skuhati ...

... malo
Juhe od
bundeve.

Kad je Patak miješao, Mačak i Vjeverica nisu rekli ni riječi.

Čak ni kad je Patak miješao toliko snažno da se juha počela prelijevati iz lonca.

Čak ni kad je juha pod loncem zagorjela.

Onda je Patak pokazao Vjeverici kako treba odmjeriti sol i juha je opet bila najukusnija na svijetu.

I tako je opet zavladao mir u staroj bijeloj kolibi.

Sve dok Patak nije rekao ...

“Mislim ... da ću sad malo svirati gajde.”

